

Arrest

nr. 301 589 van 15 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. BRYN
Koningin Astridlaan 1 bus 101
9820 BOTTELARE**

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 5 juli 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 juli 2023 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, T.M., diende op 9 maart 2023, in functie van haar Belgische echtgenoot, A.N., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen nam op 5 juli 2023 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende zending ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09/03/2023 werd ingediend door:

Naam: [M.]
Voornaam: [T.]
Nationaliteit: Georgië
[...]

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie; het bewijs van ziektekostenverzekering van [N.A.] werd niet overgemaakt.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De door verweerder neergelegde nota met opmerkingen werd niet tijdig ingediend en dient bijgevolg, overeenkomstig artikel 39/59, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), uit de debatten te worden geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en van artikel 40ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet.

In haar synthesesamenvatting licht zij dit middel toe als volgt:

“Doordat de Stad Antwerpen besluit tot weigering van de aanvraag van het verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een Unieburger

Terwijl overeenkomstig artikel 40 ter 3° van de Wet van 15 december 1980 verzoekster diende te bewijzen dat haar echtgenoot beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Dat de Stad Antwerpen meent dat verzoekster het bewijs van de ziektekostenverzekering van haar echtgenoot niet tijdig heeft overgemaakt.

Dat verzoekster dit bewijs wel degelijk leverde, gezien uit het overgemaakte attest van Helan bleek dat verzoekster als persoon ten laste was verzekerd, zodat hieruit noodzakelijkerwijze volgt dat ook haar echtgenoot beschikt over een ziekteverzekering die de risico's in België dekt voor hem en zijn familieleden. (zie stuk 3) ;

Dat verzoekster nogmaals het bewijs naar voor brengt dat haar echtgenoot wel degelijk beschikt over een ziektekostenverzekering die die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt en verzoekster is gedekt als persoon ten laste. (stuk 4)”

3.2.1. De Raad merkt op dat, zoals verzoekster correct uiteenzet, in artikel 40ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet wordt bepaald dat zij het bewijs moet leveren dat de Belg in functie van wie zij een verblijfsrecht laat gelden beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem-zelf en zijn familieleden dekt. Verzoekster betoogt dat uit het door haar aan verweerder overgemaakte attest van Helan blijkt dat zij als persoon ten laste bij dit ziekenfonds is aangesloten. Zij stelt dat uit dit document, dat zij ook bij haar verzoekschrift voegt, kan worden afgeleid dat haar echtgenoot beschikt over een ziekteverzekering die de risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt. In voormeld document kan evenwel slechts worden gelezen dat T.M. als persoon ten laste is aangesloten. Uit dit attest van Helan kan niet worden afgeleid ten laste van wie zij valt. Hierin wordt immers niet geduid ten laste van welke persoon T.M. is aangesloten en wordt de naam van de Belgische referentiepersoon nergens vermeld. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in haar standpunt dat dit stuk toelaat vast te stellen dat haar echtgenoot beschikt over een ziekteverzekering die de risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt.

In haar synthesememorie stelt verzoekster voorts dat zij "nogmaals" het bewijs naar voor brengt dat haar echtgenoot wel degelijk beschikt over een ziektekostenverzekering. Zij voegt daarbij een op 12 juli 2023 opgestelde verklaring van lidmaatschap van een ziekenfonds, waaruit blijkt dat A.N. als titularis is aangesloten bij Helan. Er moet evenwel worden benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van deze beslissing kon beschikken. Verweerder kon op het moment van de totstand-koming van de bestreden beslissing geen rekening houden met een document dat pas werd opgesteld nadat hij deze beslissing nam. Het attest van 12 juli 2023 kan derhalve, in de procedure voor de Raad, niet dienstig worden aangevoerd om aan te tonen dat de bestreden beslissing door een gebrek zou zijn aangetast (cf. RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat verweerder verkeerdelijk vaststelde dat zij niet de vereiste documenten aanbracht om aan te tonen dat zij zich in de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalde voorwaarden bevindt om het recht op verblijf van meer dan drie maanden te genieten als familielid van een burger van de Unie, nu zij niet binnen de voorgeschreven termijn het bewijs van de ziektekostenverzekering van A.N. aan het bestuur heeft overgemaakt.

Een schending van artikel 40ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.2.2. Verzoekster laat verder na om op een voor de Raad begrijpelijke wijze uiteen te zetten waarom zij meent dat artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 is geschonden. Haar loutere verwijzing naar deze bepaling, zonder nadere toelichting, laat de Raad niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing door enig gebrek is aangetast.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK